

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

Vtrum Pœnitentia siue Absolutio sit sacramentum à Domino institutum
109

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

perpendere & examinare velis.

Fama est nonnullos esse Prælatos Coloniz, quibus hæc Aduersariorum signemeta tantoperè arrident, vt liberè iactare audeant, Missam suam nunc primùm debere consistere, nec quenquam ipsam euertere valiturum. Verum qui Spiritum Christi habent, & veritatè eius agnoscunt, omnia item, quæ ad Confutationem signemtorum, ab Aduersariis pro defensione Missæ suæ adductorum, prolata sunt, perpendunt, sine dubio videbunt, Missam, pro qua Aduersarij pugnant, in nullius animo, in quo vera fides Christi locum habet, & Antichristus nondum obtinuit, consistere posse.

Vndecima quarta Accusatio.

De Pœnitentia, Confessione, & Satisfactione.

CAP. CVIII.

AN C Accusationem Aduersarij in quinque partes distribuerunt, quarum prima est: Vtrum Pœnitentia seu Absolutio debeat inter Sacramenta Ecclesiæ à Domino instituta numerari: Altera de Confessione, An teneamur Sacerdoti omnia peccata distinctè confiteri. Tertia de Satisfactione, An ea Pœnitentibus imponenda, Quinta de Excommunicatione.

De prima Parte.

Vtrum Pœnitentia vel Absolutio Sacramentum sit à Domino institutum.

CAP. CIX.

Ac de re supra disputatum est in Articulo de Sacramentis in genere. Responsum verò tale est.

Pœnitentia est verus & Christianus dolor de peccatis, non Sacramentum Ecclesiæ: Si per Sacramentum intelligatur inuisibilis gratiæ Christi Visibile signum: sicut Baptismus, S. Cœna, & Impositio manuum. Sacramenta sunt & dicuntur. Christiana enim Pœnitentia peccatorum, donum est & opus Spiritus Sancti in Electis, per quod de peccatis suis ira conteruntur, & ex animo dolent, vt remissionem eorum ardentibus votis, sedulâque imploratione gratiæ & misericordiæ diuinæ, per Christum Dominum nostrum, firmo denique proposito emendationis, petant: Veterem Adamum in semetipsis mortificare fortiter aggrediantur, omnibusque bonis operibus summâ diligentiam incubât. Hæc sanè spiritualis affectio est, & internus dolor animi, dicta pœnitentia opera excitans, non visibile signum.

Sic neque Absolutio Sacramentum dici potest, hoc modo de Sacramentis loquendo, ea enim nihil aliud est, quàm liberum pronuntiare à peccato, vel, peccata in nomine Domini remittere, per quàm ministri Ecclesiæ, omnibus

omnibus qui peccata sua Christiane de illis pœnitentiæ, ac doloris sufficienti testificatione confitentur, veniãque eorum humiliter ac supplices petunt, ex mandato Christi ea remittunt, eosque ad communionem Domini nostri Iesu Christi admittunt.

At hoc signum non est, vel significatiua actio, sed opus ministerij ecclesiastici curæque animarum, institutum ab ipso Domino, quemadmodum Scripturæ loca testantur, quæ Aduersarij ex Mat. 16. & 18. capitibus, de ligando & absoluendo: item ex Ioh. 20. cap. de remittendo vel retinendo peccata adduxerunt. Præclarum habetur eadem de re testimonium, 2. Cor. 2. vbi Apostolus hortatur Corinthios, *ut eum, quem ex iussu suo excommunicauerant, 1. Cor. 5. & Satana, in perditionem carnis tradiderant, rursus in gratiam recipiant, atque peccata remittant, ne nimio dolore conficiatur.* Etsi verò Dominus hoc opus præcepit, nullum tamen ad id visibile signum instituit, vnde sacramentum appellari posset iuxta vim & Potestatem istius vocabuli, qua sacramenta definimus esse, inuisibilibus gratiæ Christi visibilia signa.

Quoniam verò antiquitus, vt apud Cyprianum & alios scriptum reperitur, etiam signum impositionis manuum ad Absolutionem adhibitum est, fierique potest, vt Consuetudo illa fuerit ab Apostolis profecta, hac ratione posset Impositio manuum, vel Absolutio facta per impositionem manuum Sacramentum appellari, quod nec liber Reformationis negat. Verùm Absolutioni siue Pœnitentiæ per se hoc nomẽ congruere nequit, ea nempe significatione, quæ iam ante exposita est. Nullus igitur S. Patrum id vel Pœnitentiæ vel Absolutioni attribuit: nisi velimus dicere, vocem sacramenti tantundem valere, quod Græca dictio *μυστήριον*. Absolutio enim magnū est salutis nostræ mysterium, sicut etiam verè fidelis pœnitentia: ambo enim dona sunt & opera Spiritus S.

Aduersarij hoc in loco de duabus clauibus quoque loquuntur, scientiæ & potestatis. Quod si ita intelligunt, quod Dominus Ministris Ecclesiæ suæ omnibus dederit spirituales scientiam & potestatem, cognitionem atque auctoritatem peccatores reprehendendi & corrigendi, ligandi & absoluendi, tunc non malè loquuntur. Nam vt D. Augustinus scribit, Dominus non tradidit clauis regni cœlorum Petro per se, sed ecclesiæ in Petro, cuius personam Petrus gerebat.

Hactenus de prima parte. Reliqua inuenies supra in Articulo de Sacramentis in genere.

Secunda pars.

De secreta Confessione.

CAP. CX.

DE isthoc exercitio liber Reformationis in Articulo de Pœnitentiã & Excõmunicatione ad eò Christianã, & S. Scripturis cõsẽtanẽã doctrinã tradit, vt nemo Christianus quicquã in ea